

הקשר HaKeshet
www.HaKeshetOnline.com

למודעות פירסום בלוח זה
ובמגזין הקשר, נא להיתקשר
ל- 738-5038 (617)

כתבות, אירועים, ומודעות
הקשר Hakesher July 9, 2010

עורכת ומוציאה לאור: אנט זריהן
מעמד: דן בן-דרור מרשל עוזר מחקר: ג'ף סוסמן

הקשר HaKeshet

Talk Forever

כרטיסי חיוג מוזלים

• חיוג לישראל: 1¢ לדקה
• חיוג לסלולרי בישראל: 10.1¢ לדקה
• ברכישת 1000 דקות לארה"ב: 0.5¢ לדקה
• תעריפים נמוכים נוספים לשיחות מקומיות ובינלאומיות

להארכות ויזה, עזרה בכתיבת קורות חיים באנגלית,
עבודות הדפסה, ולעזרה במחשבים, נא להתקשר ל-ג'ף:

SussmanJ99@yahoo.com 617-935-1017

DO YOU NEED or ARE AVAILABLE as an AUPAIR or a NANNY?

Are you looking for a happy, loving, fun, energetic, smart and reliable babysitter, aupair, or nanny, who speaks English/Hebrew/Other Languages, for full/part-time work, light housekeeping, live in/out? Are you available to work as a nanny/aupair? Please send resume & references. Drivers License a plus.

האם את מחפשת מטפלת חמה, אוהבת, חכמה, נמרצת ואמינה, דוברת אנגלית ועברית, לעבודה חלקית/מלאה, עם/בלי לינה?

האם את פנויה ומחפשת לעבוד כמטפלת?

Call for information:

617-738-5038

למידע נוסף:

617-738-5038

SMART ISRAPAGES

2011-2012

דפי זהב ישראלים לאזור Massachusetts

האם אתם מחפשים... ARE YOU LOOKING FOR ...

Babysitters	שמרטפיות
Kosher Restaurants	מסעדות כשרות
Graphic Designers	גרפיקאים
Dancers	רקדניות
Parties, Performances	מסיבות, הופעות
Sing-alongs	שירה בציבור
Book Discussions, Movies	ספרות, סרטים
Magicians	קוסמים
Taxis, Limousines	שרותי מוניות, לימוזינות
Motels	אכסניות, בתי הארחה
Emergency & Auto Services	שרותי חרום ורכבים
Visa Extensions	הארכות ויזה
And Much More...	ועוד...

Call Now for Advertiser Spots!

The Source for Everything Jewish
CALL THE SMART ISRAPAGES
617-738-5038
E-Mail: SmartIsrapages@Earthlink.net

כתבה, ערכה ועיצבה: ד"ר דניה שפירא ©

היש מישוה, שאינו רוצה בשחרור גלעד שליט? היש מי שאינו מתוסכל מאי-החזרתו לישראל, ואינו כואב עם משפחתו? מסופקתני. אך רבים, "עמך" וגם מומחים למיניהם, כפי שהביעו זאת באמצעי-התקשורת השונים - מתגובות למאמרים ("טוקבקים") ועד לראיונות ברדיו ובטלוויזיה, חרדים, כי ההתבטאויות (כמו זו של אלוף פיקוד-המרכז) וההפגנות המיתרות נגד ממשלת-ישראל (ואין זה חשוב איזו) בהקשר זה - לא זו בלבד שאינן מקרבות את גאולתו של שליט, הן אף דוחות אותה; מחזקות את סרבנותו של החמאס, ומעלות את תביעותיו בעבור ההסכמה לשחרור.

"למחיר המופרז, שמשלמת ישראל בעד שחרור שבויים, או גופות, יש משמעות רחבה מעבר לא-סימטריה המספרית. שחרורם של מחבלים שפוטם 'עם דם על הידיים' מגדיל את מאגר הטרוריסטים בעלי מוטיבציה לשוֹב ולפגוע בישראלים", כותב העיתונאי וההיסטוריון ד"ר רונן ברגמן בספרו "מדינת ישראל תעשה הכל - הקרב החשאי על השבויים והנעדרים" (2009), כשהוא מפרט את השיעורים האדירים של מחבלים, ששחרורו וחזרו ורצחו ישראלים. הוא גם מצטט את האלוף (מיל.) איילנד, שהיה ראש המועצה לביטחון לאומי: "...כל הלחץ הוא עלינו, וכשאנחנו דן רק בזה, אנחנו באמת מגיע לטווחיות מטרופית, כמו שהחמאס דורש בעסקת שליט". ד"ר ברגמן מסכם בקריאה "להחזיר את הדיון לפסים רציונליים אבל אנושיים... קו דק מאוד מבדיל בין סולידריות, הנובעת ממצוות פדיון שבויים, ובין פאניקה, המצמיחה פוליטיקאים מלעשות את הנדרש ולהגיד את שצריך להיאמר, קשה ככל שיהיה." ארגון "אלמגור", שהוקם ב-1985 בידי משפחות נפגעות-טירור, בעקבות "עסקת גיברל", שבה שוחררו 1,150 מחבלים, כולל אלו "יעם דם על הידיים", ביניהם: אחמד יאסין, רגוב גיברל והיפני קוזו אוקמוטו, ממבצעי הפיגועים הגדולים והנוראיים בארץ, מצגי סיכום מפורט של העסקאות השונות. הוא מצביע על-כך, שעקב "מדיניות הפשרנית של ממשלת-ישראל" בנושא, מאז אותה השנה "חזר רק חטוף אחד חי מהשבוי - אלחנן טננבוים", אחר, אלוף-משנה (מיל.) שפוחה בידי החיזבאללה להשתתף בעסקת-סמים (ואולי גם לרגל שבילים?). "כל השאר חזרו מתים, למרות מספרם המוגזם של המחבלים ששוחררו."

ה"חמאס משחק בנו", אמרה היום (שני) קורין בן-אריה, שבעלה שמעון נהרג בפיגוע במלון "פארק" בנתניה, כשנכחה בערעורו של מתכנן הפיגוע הזה והפיגוע בקניון השרון, עבאס א-סייד, שבהם נהרגו 35 בני-אדם. "אני המומה, שמצא כזה יכול לבוא ליום כף, להשתחרר מבית-ההבראה שלו, שם שומרים ומאכילים אותו", ומתפאר, שאינו מתחרט.

נראה, שאינו לומדים את הלקחים: אנשי-צבא בכירים ופוליטיקאים מרבים לפטפט, ולהביע את עמדותיהם, הנוגדות את אלו של מנהיגי-המדינה (למשל, אלוף פיקוד-המרכז) וגם

"העם" מחפש את האשם בממשלה, (ואין זה משנה מי עומד בראשה). התוצאה החוזרת היא: ארגוני-הטרור, שצרים להשפעה הרגשית של הנושא על הציבור בישראל, יוזמים (למזלנו, אינם מצליחים) יותר חטיפות, ומעלים את המחיר של החזרת החטופים. זו גם הסיבה, כפי שציין ראש-הממשלה, ש"ארצות-הברית, בריטניה וגם מדינות אחרות מסרבות כלל לשאת ולתת עם טירוריסטים על שחרור חטופים". ואכן, עם צאתה של "צעדת-המחאה למען שליט" לדרך, הכריז בכיר בחמאס: "נידרוש יותר אסירים בעבור שליט". יש מומחים הטוענים, שהחמאס ממשיך להתמקד, כי מנהיגיו בעצם אינם רוצים כלל את כל המחבלים הללו בחזרה, משום שהם (מאחר שהם תנפשים כגיבורים) עלולים לנסות לקחת את מקומם - מה שעלול להביא למלחמת-אחים.

אילו הייתי בארץ, הייתי מצטרפת לצעדה למען שליט, כדי לתמוך במשפחתו ולעודד אותה, אך לא כדי להפגין נגד הממשלה. ב"טוקבקים" יש הרבה קריאות לכל העם "לעלות לירושלים להפגין עם הצועדים". יש גם טרונתה על הקווים האדומים של נתניה ועל-כך, ש"הוא מחפש סימפטיה", כשהוא מזכיר, שהוא ממשפחה שכולה. הם שכחו, שיוני נתניהו הקריב את חייו (התנדב), לשחרור בני-ערובה חטופים, כדי שלא נצטרך להיות שוב-ושוב במצב, שבו אנו נמצאים עכשיו: צריך להפסיק עם ההפגנות המזיקות הללו נגד המדינה, ולהפנות אותן למקומות הנכונים. האם עשיתם מסיק מאמרים (כולל שליחת עצמות, כפי שאני ואחרים עשנו), לתבוע מהארגונים ה"הומניטריים", מאו"ם, מאבמה, מסקווי ומראשי-מדינות אחרים, מהצלב האדום לבקר את גלעד, לדעת היכן הוא, מה קורה אותו? האם יידעתם אנשים בעולם, באמצעות אימייל, על המצב, ובקשתם את התערבותם למען גלעד? לא צריכים לעלות לירושלים אלא "לרדת" לעזה, "לעלות" לארץ, לארגונים ה"הומניטריים", שאפילו סירבו לקחת מכתב אל גלעד, ולמנהיגי העולם! לא ישראל אשמה בכך שגלעד עדיין שם - אשמים כל השאר, שגורמים להעלאת הדרישות של החמאס ומסכנים עוד אזרחים וחייילים. היום סוף-סוף הבינה זאת גם משפחת שליט. בקונצרט של התזמורת הפילהרמונית למען שליט, שנערך בכרם-שולם, היכן שנחטף, אמר המנצח, זובין מהטה: "אני רוצה לומר לגלעד, שכל ישראל מאחוריו. כולנו מקווים, שהוא ישתחרר במהרה, וישובי יאפשרו לצלב האדום לבקר אותו, כדי לומר לו ולעולם כולו מה מצבו... השפה שלנו היא מוסיקה קלאסית. אל תמעיטו בכוחה של המוסיקה. אחרי הכל היא הביאה לכאן היום אלפי אנשים, ולא שום דבר אחר, ואני מקווה, שגם בצד השני ישמעו את הזעקה." והחזרה אחריו נועם שליט, אביו של גלעד, שקרא לאו"ם, לארצות-הברית, לארצות-ערב, למנהיגי מדינות ועוד ללחוץ על החמאס ולהצליח, כפי שהם עושים בלחצם על ישראל. "אני כואב גם את כאב האמהות של המחבלים האסירים", הוסיף, "אך ההבדל הוא, שהן יכולות לראות אותם ואת מצבם הטוב. אף-אחד לא ראה את גלעד!"